

Συναδέλφισσες -οι

Η σημερινή μας σύσκεψη είναι ακόμη ένα βήμα για να δυναμώσει ο συντονισμός και η κοινή δράση, για την προετοιμασία της πανελλαδικής πανεργατικής απεργίας στις 6 Απρίλη απέναντι στην πολιτική της ακρίβειας που τσακίζει το εισόδημα της εργατικής - λαϊκής οικογένειας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και την επικίνδυνη εμπλοκή της χώρας μας, όπως συμβαίνει και με τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Ένας πόλεμος που ξεκίνησε με την απαράδεκτη και καταδικαστέα εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία που δεν ήταν όμως κεραυνός εν αιθρία. Με όποιο πρόσχημα κι αν προσπαθούν να τον καλύψουν τα διάφορα στρατόπεδα για να στοιχίσουν τους λαούς είτε με τον έναν είτε με τον άλλο υπάρχει μόνο μια αλήθεια: Όλοι οι πόλεμοι διεξάγονται για τα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων, για τα ρούβλια, τα δολάρια ή τα ευρώ. Ακονίζουν τα μαχαίρια τους για το ποιος θα ελέγξει τον ενεργειακό πλούτο, τους δρόμους μεταφοράς των εμπορευμάτων. Για τα μερίδια των αγορών που περνά μέσα από τον έλεγχο γεωστρατηγικών περιοχών μακελεύουν τους λαούς. Αυτοί που εν καιρώ ειρήνης ζητάνε από τους εργαζόμενους να βάλουν πλάτη για να ανασάνει η οικονομία τότε γιατί έχουμε οικονομική κρίση, τότε γιατί υπάρχει πανδημία, τότε γιατί έχουμε ανάκαμψη αλλά μην ζητάτε πολλά γιατί θα ξανάρθει κρίση, είναι οι ίδιοι που δεν διστάζουν όταν φτάσουν σε τέλμα οι μεταξύ τους αντιθέσεις και ανταγωνισμοί να ισοπεδώσουν ολόκληρες χώρες, φέρνοντας νέα δεινά για τους λαούς.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και σήμερα το αναγνωρίζει η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων, ανεξάρτητα αν κάτω από την προπαγάνδα που συνοδεύει κάθε πόλεμο, δημιουργούνται αυταπάτες περί «δικαίου» πολέμου. Καθήκον της εργατικής τάξης, όλων των λαών είναι να προτάξουμε τα δικά μας συμφέροντα απέναντι στους εκμεταλλευτές του κόπου και του ιδρώτα μας, της ίδιας μας της ζωής. Οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από την χώρα καταγωγής, την θρησκεία, το φύλο, το χρώμα του δέρματος δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας. Είμαστε αυτοί που δουλεύουμε πλάι - πλάι στις φάμπρικες, στα γιαπιά, στα χωράφια, στις τηλεπικοινωνίες, στα ξενοδοχεία. Αυτοί που κάνουμε όλη την δουλειά για να βγάζουν φράγκα τα αφεντικά. Μας ενώνει όμως η

ταξική μας καταγωγή, έχουμε κοινό συμφέρον να σηκώσουμε ψηλά την σημαία του αγώνα ενάντια στις αιτίες που γεννούν τους πολέμους, που σπέρνουν φτώχεια και προσφυγιά. Ενάντια στη μεγαλοεργοδοσία, ενάντια στις κυβερνήσεις που νομοθετούν με μοναδικό γνώμονα τα κέρδη των λίγων.

Μια επιλογή υπάρχει. Συλλογική, οργανωμένη δράση για να μην στοιχηθούν οι εργαζόμενοι με κανένα στρατόπεδο ληστών, με καμιά κυβέρνηση όπως η σημερινή που προσπαθεί να πείσει πως είμαστε στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Τα ίδια παραμύθια για έναν αιώνα τουλάχιστον, όποιος κι αν κυβέρνησε αυτό τον τόπο από την Μικρασιατική καταστροφή, στην επέμβαση των Άγγλων το '44, στη χούντα του '67 με την συνδρομή των φίλων Αμερικάνων, στην επέμβαση στην Κύπρο το '74 που μέχρι και η πρόεδρος της Δημοκρατίας την ξέχασε και η συμμετοχή της χώρας στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας με τους βομβαρδισμούς που ισοπέδωναν το Βελιγράδι. Και αυτός ο πόλεμος ξεχάστηκε επιλεκτικά ενώ σε πολλές των περιπτώσεων λέγεται πως διεξάγεται πόλεμος, για να φέρουν την σταθεροποίηση και την ειρήνη όπως στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, στη Συρία, στην Παλαιστίνη, στην Γεωργία, στην Τσετσενία, στο Σαχέλ. Όλα για το καλό μας.

Όλοι παρουσιάζονται ως σωτήρες και τελικά το μάρμαρο το πληρώνουν οι λαοί. Σήμερα που είναι παγκόσμια ημέρα κατά του ρατσισμού κυβερνώντες και αντιπολίτευση μέσω ΜΚΔ λένε όχι στον ρατσισμό, στην ξενοφοβία, την μισαλλοδοξία. Αυτοί που έθρεψαν την εγκληματική οργάνωση της ΧΑ, αυτοί που έστησαν κέντρα φυλακές για τους πρόσφυγες και έχουν ψηφίσει με χέρια και με πόδια όλο το αντιδραστικό πλαίσιο της ΕΕ που εγκλωβίζει στην χώρα τους πρόσφυγες, σήμερα έγιναν υπερασπιστές της ισότητας και μιας κοινωνίας ανοιχτής και ελεύθερης χωρίς διακρίσεις. Είναι υποκριτικό αυτοί που διαλύουν χώρες και ξεριζώνουν λαούς να μιλάνε για ελεύθερη κοινωνία. Ο λαός μας ξέρει από πρώτο χέρι τι σημαίνει αλληλεγγύη και πανανθρώπινα ιδανικά και μπορεί να διακρίνει τον ένοχο. Συνδικάτα και φορείς έχουν απλώσει το χέρι για να βοηθήσουν πρόσφυγες και μετανάστες που εγκαταλείπουν τις πατρίδες τους για ένα καλύτερο μέλλον. Το ίδιο θα πράξουμε και τώρα.

Καλούμε όλα τα σωματεία που βρίσκονται σήμερα εδώ να συμμετέχουν στην αντιπολεμική κινητοποίηση την ερχόμενη Πέμπτη στο Πασαλιμάνι στις 18.30 το απόγευμα με αφορμή την έλευση του γαλλικού αεροπλανοφόρου «Σαρλ ντε Γκωλ». Δεν ανεχόμαστε να αποτελεί η χώρα μας πολεμικό ορμητήριο σε βάρος

άλλων λαών ενώ αυτόματα μας κάνει και στόχο αντιποίνων όπως χαρακτηριστικά δήλωσε η εκπρόσωπος τύπου εξωτερικών της Ρωσίας.

Σε αυτές τις συνθήκες πρέπει να ενώσουμε τις φωνές μας για την:

- Άμεση απεμπλοκή της χώρας από τον πόλεμο στην Ουκρανία
- Να κλείσουν όλες οι Αμερικανονατοϊκές βάσεις, που κάνουν την χώρα στόχο αντιποίνων
- Καμιά αποστολή στρατιωτικών ή εξοπλισμού στο εξωτερικό. Να γυρίσουν πίσω όλες οι στρατιωτικές αποστολές

Πρωτεύων καθήκον είναι να δυναμώσει η αλληλεγγύη και η κοινή πάλη των λαών ενάντια στην πολιτική που σε καιρούς ειρήνης τσακίζει μισθούς και δικαιώματα, ενώ σε καιρούς πολέμου μας φορτώνει ξανά το λογαριασμό, όπως με τις κυρώσεις που επιβάλλει η ΕΕ στην Ρωσία και θα πληρώσουν οι λαοί της Ευρώπης, τις αυξήσεις στην ενέργεια, όπως στέλνει η χώρα στρατιωτικό εξοπλισμό στην Ουκρανία με όπλα που πλήρωσε ο ελληνικός λαός υποτίθεται για την άμυνα της χώρας. Όπως πληρώνουμε χρόνια τώρα τις εξοπλιστικές δαπάνες για το ΝΑΤΟ, με πάνω από 4 δις τον χρόνο, όταν την ίδια στιγμή πέφτει συνεχώς τσεκούρι στις δαπάνες για την Παιδεία και το Δημόσιο σύστημα Υγείας που συνεχίζει να βαρυνγκωμά εν μέσω έξαρσης της πανδημίας. Με λίγα λόγια, αυτή η πολιτική θυσιάζει λαϊκές ανάγκες για τα κέρδη των λίγων. Άρα δεν είναι αποκομμένη η πάλη ενάντια στον πόλεμο από την πάλη για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Ο αγώνας αυτός πρέπει να συνδεθεί:

- Με την πάλη για αυξήσεις στους μισθούς, για υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας
- Για την οικονομική στήριξη των λαϊκών οικογενειών με ουσιαστικά μέτρα
- Για φθηνό πετρέλαιο, ηλεκτρικό ρεύμα, καύσιμα, για μείωση των τιμών, κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης.

Η ακρίβεια που εξανεμίζει το εισόδημα στις πρώτες μέρες του μήνα δεν είναι θεόσταλη, ούτε είναι μόνο συνέπεια του πολέμου, άλλωστε οι αυξήσεις ξεκίνησαν μήνες πριν, τότε με πρόσχημα την πανδημική κρίση όπως την ονόμασαν, τότε με «ενεργειακή», το αποτέλεσμα είναι το ίδιο και το αυτό. Νέα κέρδη για τους λίγους εκλεκτούς που κάνουν κουμάντο, από την άλλη ανεργία,

εντατικοποίηση, μισθοί και μεροκάματα στον πάτο. Δισεκατομμύρια θα μοιραστούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι για τις μπίζνες τους στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης και στον αντίποδα ενεργειακή φτώχεια για τους εργαζόμενους που δεν έχουν να βάλουν πετρέλαιο, που το φυσικό αέριο έχει εκτιναχτεί, που παθαίνουν ηλεκτροσόκ όταν ανοίγουν τους λογαριασμούς ρεύματος. Τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση θα ήταν για γέλια αν δεν ήταν τόσο εκρηκτική η κατάσταση που βιώνει σήμερα ο καθένας στο πετσί του. Την ώρα που οι άνεργοι αγγίζουν το 1.000.000 και με τον νέο νόμο για τον ΟΑΕΔ χιλιάδες μακροχρόνια άνεργοι χάνουν ακόμα και αυτό το πενιχρό επίδομα, χιλιάδες εργαζόμενοι που αμείβονται κάτω και από τον άθλιο κατώτερο μισθό των 663€ λόγω των ελαστικών σχέσεων εργασίας που επικρατούν, και την ίδια στιγμή απολύονται σχεδόν 30.000 συμβασιούχοι που το διάστημα της πανδημίας κλήθηκαν να καλύψουν κενά στους ΟΤΑ, στα δημόσια νοσοκομεία μέσα σε πραγματικά πολύ δύσκολες συνθήκες στη πρώτη γραμμή μάχης, είναι τουλάχιστον προκλητικό να παρουσιάζονται ως μέτρα στήριξης που ανακοίνωσε η κυβέρνηση τα 13€ το μήνα για τα 120€ βενζίνη, 15 λεπτά φτηνότερο πετρέλαιο στο λίτρο και 200 € εφάπαξ στα ταξί, ενώ και η αύξηση του κατώτερου μισθού στα 700€ είναι ακόμη πιο κάτω από το 2012.

Τα μέτρα είναι προσανατολισμένα στο να μη θιχτεί η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων, στο όνομα της «δημοσιονομικής ισορροπίας», αφήνοντας το λαό εκτεθειμένο στην ακρίβεια.

Οι ίδιες οι εκτιμήσεις των κυβερνητικών επιτελείων είναι ότι η αύξηση του πληθωρισμού και η ακρίβεια θα συνεχιστούν. Ειδικά οι αυξήσεις στο ρεύμα, στο φυσικό αέριο και στα καύσιμα έχουν διαμορφώσει οργή και αγανάκτηση στα λαϊκά νοικοκυριά.

Δεν χωράει καμιά αναμονή. Από σωτήρες χορτάσαμε όλα αυτά τα χρόνια, όταν στη 10χρονη κρίση μας λέγαν υπομονή και θα στρώσει η κατάσταση, μας καλούσαν σε ομοψυχία για το κοινό συμφέρον και μας φόρτωσαν στην καμπούρα πάνω από 700 αντεργατικούς και αντιλαϊκούς νόμους, όποιος κι αν ήταν στο τιμόνι της διακυβέρνησης. Η επιστροφή στην κανονικότητα ήταν η караμέλα όλων, βγαίνουμε από το τούνελ.

Η ανάπτυξη ήρθε, ξανάρθε κρίση, ξανά ανάπτυξη, τα μέτρα όμως παγιώθηκαν και κάθε μέρα που περνά φορτώνονται κι άλλα ενώ με τον νόμο

Χατζηδάκη που είναι πλέον σε απόλυτη ισχύ, επιχειρείται συντριπτικό χτύπημα σε εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Μέχρι στιγμής μπορούμε να είμαστε περήφανοι γιατί ήδη μια σειρά κλάδοι, σωματεία και ομοσπονδίες έχουν γράψει στα παλιά τους τα παπούτσια αυτό το έγκλημα. Το μεγάλο συλλαλητήριο στις 26 Φλεβάρη με τη συσπείρωση εκατοντάδων συνδικαλιστικών οργανώσεων πανελλαδικά που πλημμύρισε το Σύνταγμα από χιλιάδες εργαζόμενους δίνει δύναμη και κουράγιο σε όλους τους εργαζόμενους για να βγούμε μπροστά πιο δυναμικά, να διατρανώσουμε την αντίθεσή μας σε όλα που μας ζητάνε να υπομείνουμε στο όνομα των αντοχών της οικονομίας για να μη θιχτεί η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Οι μεγάλοι αγώνες στη ΛΑΡΚΟ, στα Πετρέλαια Καβάλας, στην COSCO, στην E-Food μπορούν να αποτελέσουν μπόλιασμα για να προστεθούν νέες δυνάμεις σε αγώνα καθολικό και αποφασιστικό με αιτήματα που εμπνέουν και συσπειρώνουν χιλιάδες εργαζόμενους, αυτοαπασχολούμενους, γυναίκες, νέους και νέες, με δυνάμωμα της αλληλεγγύης που είναι καθοριστικός παράγοντας για να έχουμε νίκες, μικρές και μεγάλες.

Σ' αυτή την κατεύθυνση συνεχίζουμε με ορίζοντα την πανεργατική, πανελλαδική απεργία στις 6 Απρίλη, η οποία αποκτά περιεχόμενο κατά της ακρίβειας και του πολέμου, κατά των αντεργατικών νόμων και την πολιτική της κυβέρνησης, βάζει μπροστά το γενικό αίτημα για αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις, τις ΣΣΕ κ.ά. Τώρα πρέπει να δυναμώσει κι άλλο ο αγώνας, η κοινή δράση συνδικάτων, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων, κάθε εργαζόμενου, ανέργου, αυτοαπασχολούμενους που δεν συμβιβάζεται με τα ψίχουλα. Ο καθένας από εμάς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ να οργώσει τους χώρους δουλειάς για να ενημερωθούν οι πάντες, να ενισχυθεί η πρωτοβουλία σωματείων και φορέων στις γειτονιές ενάντια στην ακρίβεια για να μπουν στη μάχη για την επιτυχία της Απεργίας πολύ περισσότεροι, για την ακόμα μεγαλύτερη οργάνωση και συσπείρωση στα Συνδικάτα, με νέες εγγραφές, νέες δυνάμεις, απεργιακές επιτροπές, επιτροπές αγώνα. Να κατανοηθεί πως δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς στη θύελλα που έρχεται μπροστά μας. Αν δεν πάρουμε όλα τα μέτρα σήμερα για να περάσουμε στην αντεπίθεση, για να τσακίσουμε στην πράξη νόμους και υπουργικές αποφάσεις τότε αύριο θα βρισκόμαστε σε χειρότερη θέση.

Μπορεί η περίοδος που δρούμε να είναι δύσκολη από όλες τις πλευρές, όμως οι μάχες που έχουμε δώσει μόνο τον τελευταίο χρόνο ενάντια στο νόμο – έκτρωμα, για οξυμένα προβλήματα σε χώρους δουλειάς, για τα δικαιώματά μας, αποδεικνύουν ξεκάθαρα, πως μπορούμε να βελτιώσουμε τη ζωή μας αν κάνουμε στην μπάντα όλους αυτούς που έχουν κάνει σημαία τους την κοινωνική συναίνεση. Πως απαιτείται σύγκρουση με αυτούς που μας εκμεταλλεύονται σε καιρούς ειρήνης, που μας ζητάνε να δώσουμε την ζωή μας για τους πολέμους τους.

Στις 6 Απρίλη να ακουστεί ο λαός απ' άκρη σ' άκρη της χώρας, να βουλιάξει το Σύνταγμα ενάντια στη ακρίβεια, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Να πούμε "φτάνει, ως εδώ, δεν πάει άλλο", δε θα μας σώσει καμιά κυβέρνηση και κανένας καλός εργοδότης. Να πάρουμε στα χέρια μας την υπόθεση της υπεράσπισης της ζωής μας, βάζοντας μπροστά τις ανάγκες μας.

Διεκδικούμε:

- Την επαναφορά της συλλογικής διαπραγμάτευσης της ΕΓΣΣΕ ως αφετηρία για την αύξηση του κατώτερου μισθού, διεκδικώντας 825€ κατώτερο μεικτό μισθό
- Την επαναφορά κατακτήσεων όπως τις τριετίες, την αρχή ευνοϊκότερης σύμβασης, την κυριακάτικη αργία, την πληρωμή υπερωριών, του 13ου και 14ου μισθού στο δημόσιο κ.ά.
- Τη γενική μείωση του χρόνου εργασίας, με 7ωρο – 5νθήμερο – 35ωρο και σταθερή δουλειά με δικαιώματα.
- Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης.
- Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και γενναία μείωση των δημοτικών τελών για τα εργατικά και λαϊκά νοικοκυριά.
- Μείωση της τιμής του ρεύματος και του φυσικού αερίου κατά 50% και κατάργηση των φόρων στα καύσιμα και συνολικά στην ενέργεια.
- Επίδομα ανεργίας 600 € για όλους τους ανέργους.

- Διαγραφή χρεών, όχι στις κατασχέσεις και στους πλειστηριασμούς για τα εργατικά και λαϊκά νοικοκυριά.
- Προσλήψεις προσωπικού με σταθερή δουλειά και δικαιώματα στην υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση, στην τοπική διοίκηση και στους τομείς πολιτικής προστασίας

Η πανελλαδική πανεργατική απεργία στις 6 Απρίλη μπορεί να αναδείξει ότι η δύναμη βρίσκεται στην λαϊκή οργάνωση και πάλη.